

Saarna Keski-Porin kirkossa uskonpuhdistuksen muistopäivänä 25.10.2015

3. vuosikerran teksti Matt. 5:13-16.

"Te olette maan suola. Mutta jos suola menettää makunsa, millä se saadaan suolaiseksi? Ei se kelpaa enää mihinkään: se heitetään menemään, ja ihmiset tallaavat sen jalkoihinsa. Te olette maailman valo. Ei kaupunki voi pysyä kätkössä, jos se on ylhäällä vuorella. Eikä lampua, kun se sytytetään, panna vakan alle, vaan lampunjalkaan. Siitä sen valo loistaa kaikille huoneessa oleville. Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa."

SUOLANA JA VALONA

Te olette maan suola ja maailman valo! Näin Jeesus sanoi seuraajilleen, myös meille tämän ajan kristityille. Mutta mitä tarkoittaa suolana ja valona oleminen? Sitä tahdon kanssanne tänään pohtia.

Muinaisilla roomalaisilla oli sanonta 'Nil utilius sole et sale', mikään ei ole hyödyllisempää kuin valo ja suola. Tämä ajatus oli varmaan Jeesuksellekin tuttu. Sen avulla hän kuvasi opetuslastensa asemaa ja merkitystä maailmassamme.

Maan suola

Suola merkitsi Jeesuksen elinaikana erityisesti kolmea asiaa.

- 1) Se oli puhtauden vertauskuva. Ehkä se vaikutelma syntyi suolakiteiden säteilevästä valkoisuudesta. Kristityn elämän, hänen sanansa, tekonsa, jopa ajatustensa pitäisi olla puhtaita. Hänen kutsumuksensa on elää tässä maailmassa, mutta niin kuin apostoli sanoo varjellen "itsensä niin, ettei maailma saastuta".
- 2) Suola oli ja on maun antaja. Meidän kristittyjen tulisi tehdä tälle maailmalle se, minkä suola tekee ruualle. Usko tuo elämään ilon ja vapauden. Se antaa elämään tarkoituksen, sisällön ja päämäärän. Tämän pitäisi myös välittyä meistä niille, joita kohtaamme. Silloin olisimme Jeesuksen sanojen mukaisesti maan suola.
- 3) Suola oli muinaisina aikoina ennen kaikkea säilyttäjä. Varsinkin lämpimässä ilmanalassa sitä tarvittiin säilömisessä. Maan suolana kristitty säilyttää sitä yhteisöä, jossa hän elää, ja estää sen tuhoutumisen. Raamatussa on tästä hienona esimerkkinä kuvaus Aabrahamin rukoustaistelusta Jumalan kanssa Sodomian kaupungin puolesta. Sen lopuksi Jumala lupasi, että jos kaupungista löytyisi kymmenen vanhurskasta ihmistä, hän säästäisi kaupungin. Kymmenen vanhurskasta voi siis pelastaa kokonaisen kaupungin tuholta!

Maailman valo

Entä mitä tarkoittaa maailman valona eläminen? Jeesuksen aikana valolla nähtiin erityisesti kaksi tehtävää.

1) Valo merkitsi näkyvyyttä. Uskon tulisi olla näkyvää. Tämä tarkoittaa, että koko elämämme pitäisi todistaa uskostamme. Ei riitä, että olemme kristittyjä omassa piirissämme, seurakunnassa tai kirkossa. Meidän tulisi olla maailman valo.

2) Valo näytti tietä. Kristityn tulisi olla tien näyttäjä, sen tien, joka vie iankaikkiseen elämään, sen tien, jonka nimi on Jeesus Kristus.

Kutsumalla meitä elämään suolana ja valona, Jeesus kutsuu meidät siis puhtaaseen elämään, tuomaan yhteiseen elämään merkitystä ja säilyttämään sitä, sekä näyttämään tietä Kristuksen luo.

Eräs käytännön sovellutus

Kun tänään täällä kirkossa on paljon viime sodissamme kaatuneitten omaisia, voisimme kysyä, ovatko tässä joukossa toteutuneet Jeesuksen sanat suolana ja valona olemisesta. Varmaan ainakin sikäli, että läheisensä menettäneet sotaalesket ja sotaorvot joutuivat usein voimiensa ääri rajoilla tekemään työtä ja kantamaan vastuuta vaikeissa oloissa. Monissa näiden ihmisten kodeissa eli myös vahvana luottamus Taivaan Isän huolenpitoon. Itsekin muistan äitini sanat sodassa vammautuneen isäni kuoltua: Kyllä Taivaan Isä pitää meistä huolen. Luulen siis, että kaatuneitten omaisten elämässä on ollut sellaista, jota voisi kutsua suolana ja valona olemiseksi.

Lain täyttäminen ei onnistu

Samalla meidän on kuitenkin nöyrästi tunnustettava, ettei kukaan meistä kykene täysin täyttämään Jumalan tahtoa sillä tavoin kuin Jeesus meiltä odottaa. Ei meistä ole maan suolaksi ja maailman valoksi. Omassa varassamme suola menettää makunsa, eikä se kelpaa enää mihinkään. Eikä meissä ole mitään omaa valonlähdettä. Tämän ymmärtäminen oli lähtökohta uskonpuhdistukselle, jonka muistopäivää vietämme. Luther yritti täyttää Jumalan tahtoa, mutta epäonnistuttuaan yhä uudelleen, hän joutui epätoivoon. Ahdingossaan hän lopulta ymmärsi, ettemme pelastu täyttämällä lain vaatimuksia, vaan yksin armosta, uskomalla Kristukseen.

Luther ymmärsi, ettei esimerkiksi vuorisäärä, josta evankeliumimme on osa, ole ensisijaisesti hengellisen elämän resepti, vaan se on lakia. Laki vaatii sellaista, joka on ihmiselle mahdotonta, mutta näin tehdessään se ajaa ihmistä turvautumaan Kristukseen.

Siitä siis on lopulta kyse tekstissämme. Se osoittaa voimattomuutemme, mutta kutsuu samalla meitä turvaamaan Kristukseen, jättämään koko elämämmme hänelle.

Kristus suolan ja valon lähteenä

Yksin Kristus on meidän puhtautemme, ilomme ja vapautemme, toivomme ja uskalluksemme, tiemme ja totuutemme. Vain Kristukseen uskoessamme me olemme maan suola ja maailman valo. Hänelle, meidän Herrallemme siis olkoon ylistys, kiitos ja kunnia, nyt ja iankaikkisesti.

Hannu Niskanen